

KRISTI FÖRKLARING

Två gånger varje år läses evangeliet om Kristi förklaring i kyrkan, idag på Andra söndagen i fastan och på en egen högtid den 6 augusti. Varför är det så viktigt? Därför att budskapet om Jesu Kristi uppståndelse måste förankras i de kristnas vardag – för att vi tror på den kommande härligheten och så kunna klara av livets vardaglighet och problem.

Vi kan i vår fantasi tänka oss tre foton från Jesu tid.

Det första fotot: Uppför berget.

Vi ser fyra män på väg upp till ett berg. Utan tvivel är det berget Tabor, en vacker vulkankulle mitt i Jisreelslätten, söder om Nasaret, c:a 500 m hög. 1985 gick jag med 20 ungdomar upp för samma berg; det var en förmiddag i hetaste högsommaren: 45 minuter ansträngning och svett och törst. Apostlarna och Jesus hade det väl inte lättare när de vandrade upp för den branta sluttningen.

Det var tre lärjungarna, Petrus, Jakob och Johannes. De hade anslutit sig till Jesus-rörelsen och säkert njutit av att stå bredvid Mästaren när folk beundrade honom. Lite av glansen föll ju också på dem. Och nu inbjöd Jesus bara dessa tre, inte alla tolv, att följa honom – intressant att den först kallade, Andreas, Simon Petrus bror, inte hörde till dem tre som fick vara med på vägen uppför berget. De tre måste ha varit stolta. Det syns på detta imaginära foto.

Och vad är budskapet för oss? Att livet med Jesus, livet i Kyrkan ibland är krävande och jobbigt. Om vi vill förstå mer av Jesus och kristendomen måste vi anstränga oss. Det räcker inte med att på något traditionellt sätt, oengagerat följa med i församlingens liv. Nej, för att klara av att i vårt sekulariserade samhälle simma mot strömmen måste man engagera sig som kristen, informera sig om tron, leva enligt Jesu föredöme – och det kan vara svårt.

Det andra fotot: Uppe på berget.

Fotot är dels klart och dels suddigt. Vi ser tydligt de tre lärjungarna ligga raklånga på marken, uppenbarligen överrumplade och skräckslagna. Där syns också tre gestalter som är inte så tydliga men som man kan gissa vilka de är: den av gudomligt ljus genomstrålade Kristus; bredvid honom de två representanterna för Guds förbundsfolk, Mose och Elia, som visar på Jesus, den utlovade Messias. Och ovanför scenen syns ett mörkt moln, symbolen för Guds hemlighetsfulla närvaro. Vi vet att Gud Fadern talade ur molnet:” Detta är min älskade son. Lyssna till honom.”

Det är inte vanligt att vi kristna har upplevt den förklarade Kristus. Men de flesta av oss minns ögonblick av trosvissnet och glädje: då allt var klart. Då vi insåg att kärleken är starkare än döden, att kristendomen har sanningen och att Kyrkan är Guds heliga gemenskap. Sådana ögonblick upplevs ibland mitt i djupa kriser, i mörkret, och det är då Gud som ohörbart talar till oss i mörka stunder. Ögonblick av inre trosvissnet kan också ske i det tysta samtalet med Kristus i bön eller kommunion. Dessa ögonblick är svar på de frågor och tvivel som finns nog i varje troende, också i prästen. Dessa minnen ska bevaras för att hjälpa oss på livets ökenvandring.

Det tredje fotot: Nerför berget

Återigen är det en klar bild med skarpa konturer: Vi ser fyra män, Jesus och de tre lärjungarna, som stiger ner från berget, tysta, undrande. Jesu allvarliga min avslöjar att han tänker på vägen till Jerusalem, till sitt lidande och sin död.

Apostlarnas miner speglar minnet av vad de nyss hade upplevt men också osäkerhet över Jesu ord om död och uppståndelse. Vägen går vidare, och framtiden verkar vara ganska hotfull.

Budskapet för oss är: Också vår livsväg går vidare, genom vardagligheten i familjeliv och yrke och i allt som händer omkring oss och i den stora världen. Vi vet att också vi en gång ska dö, men som kristna vet vi att bortom döden väntar oss uppståndelsen och saligheten.

Därför ska vi komma ihåg att Gud visade oss några glimtar av den kommande glädjen. Då kan vi med trons styrka klara av att se allt som är jobbigt: krig, terror, sjukdomar, nöd men också att det i den heliga kyrkan finns så många syndare, att kristna såras av massmediernas påhopp, att det finns för lite kristet engagemang, att vi själva drabbas av andlig trötthet osv.

I dagens läsning ger oss aposteln Paulus råg i ryggen när han försäkrar oss: ”Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?”. Det är den tros visshet och den tros glädje som ligger i Kristi förklaring på berget.

Klaus Dietz